

ชื่อเรื่องการศึกษาการศึกษาแบบอิสระ

ผลิตภัณฑ์ของปัจจัยการผลิตโดยรวมของ
การผลิตอ้อยเพื่อใช้ผลิตเชิงพาณิชย์
ใน บ้านหนองแม่สอด จังหวัดตาก

ผู้เขียน

นางสาวสายพิรุณ แสนพรหม

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ธุรกิจเกษตร)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการศึกษาแบบอิสระ

รศ.ดร.พัฒนา เถียรรัชพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
พศ.ดร.เยาวเรศ เทawan พุนทด อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาผลิตภัณฑ์ของปัจจัยการผลิตโดยรวมของการผลิตอ้อยเพื่อใช้ผลิตเชิงพาณิชย์
ใน อ.แม่สอด จ.ตาก มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิตเพื่อ
ทางเดียว (อ้อย) ในพื้นที่ที่มีการปันเปื้อนให้หานัก (สารแคมเมี่ยม) ในคืน 2) ประมาณค่า
ประสิทธิภาพทางเทคนิคของเกษตรกรที่ปลูกอ้อยในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก 3) เพื่อวิเคราะห์หา
ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการการผลิต การศึกษานี้ เก็บข้อมูลจากเกษตรกรที่เข้าร่วม
โครงการส่งเสริมให้ปลูกอ้อยในปีแรกที่เริ่มส่งเสริมทั้งสิ้น 51 ราย เป็นระยะเวลาทั้งหมด 3 ปี ตั้งแต่
ปีการเพาะปลูก 2549/50 ถึงปีการเพาะปลูก 2551/52 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนาจากการ
เก็บรวบรวมข้อมูลปัจจุบันและทุกปีมิเพื่อปรับนายดึงกระบวนการผลิต นอกเหนือนี้ยังทำการ
วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้วิธี Stochastic Frontier ในรูปแบบของสมการการผลิตแบบ
translog เพื่อทราบถึงพัฒนาการผลิตและประสิทธิภาพทางเทคนิคของการผลิตอ้อย และการ
เปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพเมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางเทคนิคของการผลิตอ้อยเพื่อใช้ผลิตเชิงพาณิชย์
ในโปรแกรม frontier 4.1 ด้วยการวิเคราะห์ stochastic production frontier ด้วยวิธีประมาณค่าแบบ
maximum likelihood พบว่าพัฒนาการผลิตเป็นแบบ Translog มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ
ความไม่มีประสิทธิภาพในแบบจำลองและมีการเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพทางเทคนิคเมื่อเวลา

เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชมีผลต่อผลผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 เทอมป์วิสันพันธุ์ของปัจจัยการผลิตที่แสดงถึงการใช้ปัจจัยการผลิตร่วมกันมีผลต่อปริมาณผลผลิต การใช้แรงงานร่วมกับระยะเวลาที่เริ่มปลูกจนถึงเก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้น ในขณะที่การใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับค่าใช้จ่ายในการป้องกันโรคและแมลงศักดิ์สัตห์ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเวลาผ่านไปเกยตกร้มีการปรับปรุงทักษะการจัดการ การผลิตจากการเรียนรู้จากประสบการณ์และรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากขึ้นเป็นผลให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพทางเทคนิคในการผลิตอ้อย จากผลการประเมินค่าประสิทธิภาพทางเทคนิคพบว่า ในแต่ละปีการผลิตอ้อยมีประสิทธิภาพทางเทคนิคเฉลี่ยที่ดีขึ้นในแต่ละปี คือ 0.5713, 0.6001 และ 0.6281 นอกจากนี้เมื่อนำจำนวนร้อยละของระดับประสิทธิภาพสูงสุดแต่ละปีมาคำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยทั้งหมดได้ 0.6001 แสดงว่ามีจำนวนร้อยละของเกยตกร้มที่มีระดับประสิทธิภาพดังกล่าวเพิ่มขึ้นในแต่ละปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Total Factor Productivity of Sugarcane Production for Ethanol in Mae Sot District, Tak Province

Author Miss Saipirun Sanprom

Degree Master of Science (Agribusiness)

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Pattana Jierwiriyapant Advisor

Asst. Prof. Dr. Yaovarat Chaovanapoonphol Co-advisor

Abstract

The objectives of this study are, 1) understanding the generality of sugarcane production in cadmium contaminated in farm land, 2) estimate the technical efficiency of sugarcane production in Maesot district, Tak province, and 3) analyze factors effecting to technical efficiency. The specific target group are the farmers who join the sugarcane production for ethanol project in Maesot District. Total of 51 observations using panel data were collected from crop year 2006/07 to crop year 2008/09. Descriptive primary and secondary data of sugarcane production were collected. Quantitative analysis using stochastic frontier approach was employed in the form of translog production function in order to understanding production function was TE changed when the time is changing.

The results of technical efficiency of sugarcane production for ethanol from using stochastic frontier through maximum likelihood using frontier 4.1 program shown that production function is translog. There is technical inefficiency effect change in the model and also the technical efficiency change when the time is changed. Prevention and controlling cost of pest management significantly effects production at 90% reliability. The interaction term of inputs showed that there are combination of inputs effects in production. Then result, implies that combination of labour with period of planting to harvesting significantly increase when,

decreased the combination of chemical fertilizer with prevention and controlling cost of pest management effect production. When the time pass, the farmer improve their production management skill, learning from to experience and receive more information. This result in improvement technical efficiency of sugarcane production. According to technical efficiency estimation, an annual average of technical efficiency of sugarcane increase from 0.5731, 0.6001 to 0.6281 respectively. Moreover, it was found that percentage of maximum and minimum technical efficiency level and the number of farmers, who have production efficiency were more than 80% and increasing every year.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved